

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 227/2015
01.04.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.К. и др, због кривичног дела тешког убиства у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 4. у вези са чланом 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтевима за заштиту законитости браниоца окривљеног И.К. – адвоката И.В. и браниоца окривљеног Б.Д. - адвоката Н.Ж., поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.37/12 од 17.10.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.858/14 од 09.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 01. априла 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, захтеви за заштиту законитости браниоца окривљеног И.К. – адвоката И.В. и браниоца окривљеног Б.Д. - адвоката Н.Ж., поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.37/12 од 17.10.2013. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.858/14 од 09.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.37/12 од 17.10.2013. године, окривљени И.К. и Б.Д. оглашени су кривим због извршења кривичног дела тешког убиства у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 4. у вези са чланом 33. КЗ, два кривична дела разбојништва у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези са чланом 33. КЗ и по једног кривичног дела недозвољена производња, држање и ношење и промета оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, а окривљени Б.Д. је оглашен кривим још и због извршења два кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ и једног кривичног дела неовлашћеног држања опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па пошто су им претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, на основу члана 60. и 63, окривљени су осуђени на јединствене казне затвора у трајању од по 40 година, у које казне им је урачунато време проведено у притвору, и то окривљеном И.К. од 21.10.2011. године, а окривљеном Б.Д. од 20.10.2011. године па надаље.

Истом пресудом, на основу одредбе члана 246а став 3. ЗКП, од окривљеног Б.Д. одузето је 7,48 грама опојне дроге ..., а на основу одредбе члана 91. и 92. став 1. КЗ, на име имовинске користи проистекле из кривичних дела, од окривљеног И.К. одузет је новац у износу од 280.000,00 динара, а од окривљеног Б.Д. износ од 296.630,00 динара.

Окривљени Б.Д. је истовремено обавезан да на име имовинско правног захтева плати оштећеној К. б. ад Б. износ од 867.540,00 динара, 5.715,00 евра што је у динарској противвредности износило 577.188,71 динара и 350 америчких долара, што је у динарској противвредности износило 24.452,40 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.858/14 од 09.12.2014. године, делимичним уважавањем жалби окривљеног Б.Д. и његовог браниоца, преиначена је пресуда Вишег суда у Београду К бр.37/12 од 17.10.2013. године, тако што је Апелациони суд у Београду окривљеног И.К. и Б.Д. огласио кривим због извршења кривичног дела тешког убиства у саизвршилаштву из члана 114. став 1. тачка 4. у вези са чланом 33. КЗ, два кривична дела разбојништва у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези са чланом 33. КЗ и по једног кривичног дела недозвољена производња, држање ношење и промета оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, а окривљени Б.Д. је оглашен кривим и због извршења два кривична дела разбојништва из члана 206. став 1. КЗ и једног кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, па пошто су им претходно утврђене појединачне казне затвора за свако од извршених кривичних дела, окривљени су на основу одредаба чланова 60. и 63. КЗ осуђени, и то окривљени И.К. на јединствену казну затвора у трајању од 40 година у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 21.10.2011. године па надаље, а окривљени Б.Д. на јединствену казну затвора у трајању од 35 година, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 20.10.2011. године па надаље.

Истом пресудом, на основу одредбе члана 246а став 3. КЗ од окривљеног Б.Д. одузето је 7,68 грама опојне дроге ..., а на основу одредаба чланова 91. и 92. КЗ, од окривљених је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичних дела, и то од окривљеног И.К. у износу од 280.000,00 динара, а од окривљеног Б.Д. у износу од 296.630,00 динара.

На основу одредбе члана 267. ЗКП, окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка који су настали пред другостепеним судом и то у износу од по 960,00 динара сваки на име стварних трошкова, као и у износу од по 10.000,00 динара сваки на име судског паушала.

Истовремено је одређено да се жалбе окривљеног И.К. и његовог браниоца одбијају као неосноване.

Ставом два исте пресуде, уважавањем жалбе браниоца, окривљени Б.Д. је на основу одредбе члана 423. тачка 2. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело омогућавање уживања опојне дроге из члана 247. став 1. КЗ.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости поднели су:

-бранилац окривљеног И.К.– адвокат И.В. због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд укине у целини или делимично побијане одлуке или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку и предмет врати првостепеном или апелационом суду на поновно одлучивање и нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем, или да преиначи у целини или делимично првостепену и другостепену одлуку или само одлуку донету у поступку по редовном правном леку;

-бранилац окривљеног Б.Д. – адвокат Н.Ж., због повреде закона у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, конкретно због повреде одредаба члана 439. тач. 2. и 3. ЗКП, не наводећи предлог, с тим што из образложења произилази да захтевом за заштиту законитости бранилац у суштини побија одлуку о казни и да предлаже изрицање блаже казне.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених, па је нашао:

Захтеви су недозвољени.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члан 438. став 1. тач. 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1, члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

Бранилац окривљеног И.К. у захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења захтева, истиче повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, при чему само формално означава ову повреду, због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се ова повреда састоји, док суштински, у образложењу захтева, указује на погрешну оцену доказа и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци указивањем да окривљени И.К. кривично дело убиства није извршио са умишљајем, већ из нехата, те истицањем да је првостепени суд неосновано одбио предлог одбране да се у доказном поступку нареди ново психијатријско вештачење окривљеног И.К. у циљу утврђивања степена урачунљивости критичном приликом.

Надаље, истим захтевом указује се да првостепена пресуда не садржи јасне разлоге о одлучним чињеницама, да су одлучне чињенице у супротности са изведеним доказима, те да је изрека првостепене пресуде противречна разлозима који су изнети у образложењу, дакле указује се на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, из којих разлога није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног Б.Д. у захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења захтева, истиче повреду закона из члана 439. тач. 2. и 3. ЗКП, због које повреде је подношење захтева дозвољено, међутим при томе само формално означава ову повреду, обзиром да не конкретизује у чему се она састоји, док суштински, у образложењу захтева, наводи да је окривљени у односу на кривично дело тешког убиства у саизвршилаштву поступао са свесним нехатом и с тим у вези указује да је нејасно из ког разлога је другостепени суд нашао да се окривљени Б.Д. "сагласио" са радњама окривљеног И.К. који је самостално донео одлуку да употреби ватрено оружје, а што је довело до погрешне оцене привилегујућих околности у односу на окривљеног и погрешног одмеравања висине казне затвора на коју је окривљени Б.Д. осуђен.

Из изнетих навода произлази да се захтевом браниоца окривљеног И.К. нижестепене пресуде суштински побијају због битних повреда из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а захтевом браниоца окривљеног Б.Д. због погрешне оцене доказа и због погрешне оцене чињеница и околности које су од утицаја на одмеравање казне окривљеном Б.Д., а што све не представља разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљенима и њиховим браниоцима, а због повреде закона.

Имајући у виду са су у поднетим захтевима бранилаца окривљених И.К. и Б.Д. само формално означене повреде закона због којих је подношење захтева дозвољено, те да се суштински указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтеве бранилаца окривљених на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољене.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.